

24. 3. 2015

Podářilo se mi zorganizovat společné veřejné slyšení tří výborů k otázce potřebnosti změny času (přetáčení hodiněk jednou za půl roku). Zorganizovat to nebyla žádná legrace. Jakožto náhradník ve výboru pro dopravu a cestovní ruch TRAN jsem především překvapil předsedu tohoto výboru informací, že za příslušnou směrnicí 2001/84 tento výbor odpovídá – neměl o tom ani tušení. Tento výbor a výbor ITRE (průmysl, výzkum a energetika) se přidaly k „mému“ právnímu výboru. Sehnali jsme odborníky na energetiku, dopravu, biorytmy a právo a zástupce Evropské komise (DG MOVE). Z Prahy přijel senátor Petr Šilar, hybatel iniciativy For Only One Time. Jelikož jsem ono slyšení řídil, dal jsem mu na závěr slovo, byl moc spokojen.

Zatímco odborníci za dopravu a energetiku doložili, že změna času v podstatě nic nepřináší – neškodí ani neprospívá, analýza biorytmu a právních aspektů směrnice, to byl masakr motorovou pilou. Nenašel se nikdo, kdo by na bázi nějakých argumentů změnu času podporoval.

Mediální zájem byl enormní. O takovéto okrajové problémy se média zajímají tak moc, že jsem dokonce byl obviněn z populismu. Volaly mi televize a rádia i ze Slovenska, Francie či Anglie. Zájem médií je fajn, ale lepší by bylo, kdyby stejný zájem byl o daleko závažnější problémy, které v EP řešíme – energetickou unii, bezpečnost, lidská práva apod.

Lidé mi v e-mailech děkovali i nadávali, pro některé jsem populist. Uvedu jeden hezký e-mail: „Vážený pane doktore, vážený pane europoslanče, dnešní den mi rozhlasové zpravodajství udělalo snad tu největší radost, než kdy jindy.

Radiožurnál totiž ohlásil, že jste v Europarlamentu prosadil jednání o zrušení každoročního přechodu na letní čas. DÍKY VÁM.

Vím, že jednání bude velice složité, protože oba tábory mají téměř stejný poměr názorů, ale moc mě překvapuje, že ještě nikdo nenavrhl kompromis k trvalému posunu času o půl hodiny, a tím by mohly být uspokojeny obě skupiny zastánců.

Zkuste to Vy. Je dost možné, že by se tím celý proces urychlil.

Budeme Vám i moje manželka držet všechny palce.

XY Proseč.“

Jak na tom slyšení řekla profesorka biorytmu, jsou dva druhy lidí:

20 % lidí s potížemi ze změny času a 80 % ostatních, kteří nejsou schopni pochopit, že ta změna může někomu dělat potíže.

Včera večer v Bruselu jsme šli s Petrem Šilarem do hospody na večeři; při prohlídce široké nabídky piv jsem uviděl i Plzeň a s překvapením jsem zjistil, že se svými 4,2 % alkoholu jde o druhé nejslabší pivo v nabídce, dalších cca dvacet piv bylo silnějších. Alespoň že v množství vypitého piva na hlavu (150 litrů ročně na jednoho obyvatele ČR včetně kojenců) jsme první na světě. K tomu mě napadl jeden vtip: Přijde pivař k doktorovi a ten mu říká: „Měl byste si místo piva dát jablko.“ Pivař na to: „Doktore, to jste se zbláznil, už jste někdy snědl dvacet jablek za den?“

25. 3. 2015

Dnes byl den vysokých her. Napřed jsem svedl souboj se sekretariátem vlastního výboru JURI, jenž protlačuje zpackaný návrh reformy Tribunálu z důvodů, které mi nejsou úplně jasné; předpokládám, že tam budou nějaké osobní zájmy. Odpoledne jsem byl jednat s předsedou EP Martinem Schulzem o procesu sjednávání první dohody o lepší legislativě mezi EP, Komisí a Radou, z kteréhožto procesu měl být výbor JURI vyřazen – Schulz si celou věc chce stáhnout na sebe, protože Konference předsedů frakcí odpovídá za meziinstitucionální otázky, ale podle jednacího řádu má v oblasti lepší regulace výlučnou působnost JURI. Asi jsem do značné míry úspěš, uvidíme. Boj o pravomoci vlastního výboru, to je jedna z otravných úloh předsedy každého výboru. Kdybychom tu energii vydali na řešení skutečných problémů, bylo by v Evropě o něco lépe.

Dále jsem dnes podpořil protest dopravců proti zákonu o minimální mzdě v Německu, který se má aplikovat i na řidiče nákladáků, což zruší konkurenční výhodu východních dopravců a hlavně je to proti svobodě poskytování (krátkodobých) služeb na vnitřním trhu EU.

30. 3. 2015

Pondělí Svatého týdne. Včera přešel naši hranici konvoj americké armády na demonstrativní cestě z Pobaltí do Německa na základnu, nějakých šest set vojáků a sto třicet vozidel. Je to reakce na provokace Rusů – přelety hranic s naloženými bombardéry, vyhrožování Dánům, aby se nezapojili do protiraketové obrany, neoznačená letadla leckde, neoznačené ponorky ve švédských vodách. Komunisti a Putinova klaka se

z americké kolony mohou zbláznit. Komunisti pořád ještě nezjistili, že v Moskvě nesedí jejich soudruzi, ale oligarchové nejtěžšího zrna.

Dnes jsem se dozvěděl, že jedna moje známá má nález – neoperovatelný nádor na játrech. Je mladší než já. Modlit se, modlit se, modlit se.

Uvědomuji si, že jsem ještě nenapsal ani slovo o tom, že europoslancování mohu dělat jen díky tomu, že moji rodiče se celkem drží – tátovi je 91, mámě 86, ale máma zatím udržuje jejich domácnost v chodu. Rodiče mi fandí a prožívají moje politické boje. To mi moc pomáhá, taky mě navedou do kolejí, když začnu ujíždět a blbnout.

31. 3. 2015

Dnes jsem byl na krásném provedení Janových pašijí od Bacha (Collegium Vocale Gent, Philippe Herreweghe). Trochu protestantsky studené, ale technicky téměř dokonalé. Václav Luks a jeho Collegium 1704 to hrají lépe. Na konci velký potlesk, individuálně snad třetině účinkujících, jen Pánu Ježíši, hlavnímu hrdinovi večera, nikdo nezatleskal.

5. 4. 2015

Hod boží velikonoční. Večer jsem byl u české velvyslankyně u OSN, která se do ČR vrátila po roce. Říkala, že čeština hrozně za ten rok zhrubla. Však také mezitím prezident republiky nám veřejně přeložil název Pussy Riot a primátorka Krnáčová nazvala dodavatele tunelu Blanka debily. Připomenulo mi to jeden americký film v televizi, kde slova „O Jesus“ při negativním překvapení byla v titulcích přeložena „do prdele“. V takovou chvíli mám větší pochopení pro pákistánský zákon proti rouhání.

6. 4. 2015

Pondělí velikonoční. Bláznivé střídání počasí. Zatímco na Štědrý den po sněhu nebylo ani památky, dnes sněžilo několikrát, ale neudrželo se to, přece jen bylo několik stupňů nad nulou.

8. 4. 2015

Návštěva Říma. No to byl den jako dobrotami přetékájící stůl na hostině, den, na který bych v životě neměl zapomenout.

Dopoledne generální audience s papežem Františkem na Svatopeřském náměstí, organizovala to pro mě velvyslankyně EU při Svatém

stolci. Napřed kněží různých národností vítali ve svém jazyce skupiny z celého světa – zněla italština, angličtina, francouzština, španělština, portugalština, arabština, polština a chorvatština. Náměstí se mezitím zaplnilo. Papež napřed v papamobilu objel Svatopetrské náměstí, co chvíli zastavoval a objímal zejména děti. Poté dojel pod obětní stůl, bylo přečteno evangelium („Nebraňte dětem přicházet ke mně“) a papež pronesl promluvu s několika silnými myšlenkami: moderní společnost někdy říká, že je chyba přivádět děti do tohoto nejistého světa, dítě ale nikdy není chybou. Ale děti trpí ve společnostech bohatých i chudých a jejich utrpení volá proti našim společnostem do nebe.

Shrnutí této promluvy bylo předneseno ve všech výše uvedených jazycích, takže člověk měl dost času o tom přemýšlet. Po zpěvu latinského otčenáše pak papež sestoupil dolů k vozíčkářům a potom i k nám znovu nahoru. Podal jsem si s ním ruku a anglicky jsem mu děkoval za jeho projev v Evropském parlamentu. Odpověděl svým typickým „pray for me“ – modlete se za mě. Říká se, že je dost unavený. Paní velvyslankyně říkala, že co je papežem František, tak se návštěvnost všech takovýchto akcí zdvojnásobila.

Setkání s papežem Františkem po generální audienci na Svatopetrském náměstí

V 18:00 v kostele Panny Marie Bolestné u Teutonského hřbitova ve Vatikánu organizoval český velvyslanec Vošalík (v r. 2004 jsem po něm na MZV přebíral post náměstka sekce konzulární a právní) při Svatém stolci připomínku výročí 660 let od korunovace Karla IV. císařem Svaté říše římské. Když jsem přijal páně velvyslancovo pozvání před pár měsíci, bral jsem to na lehkou váhu: sejde se tam pár lidiček, dva kardinálové-důchodci a bude to. Jelikož jsem organizaci svěřil své schopné asistentce, nevěnoval jsem tomu moc pozornosti, projev jsem si psal mezi 6:00 a 8:00 v pendolinu, jedal 6. 4. na přednášku na právnickou fakultu do Olomouce. Teď večer jsem dorazil na akci a ke svému překvapení jsem zjistil, že jsem jedním ze čtyř řečníků, další jsou kardinálové Ravasi (papabilní superstar, předseda papežské rady pro kulturu), Sodano (děkan kardinálského sboru, emeritní státní sekretář) a český kardinál Vlk. Kostel byl zcela zaplněn, přišli i zástupci médií, včetně Radia Vatikán. Kdybych to býval byl věděl, tak bych sem nechodil. Ukazovali tady tři koruny, které jsou svázány s Karlovou cestou do Říma: českou, lombardskou a římskou.

Den skončil příjemnou večeří s panem velvyslancem Vošalíkem, českým velvyslancem v Itálii Buriánkem a kardinálem Vlkem. Bohu díky.

14. 4. 2015

V Praze jsem se setkal s výpravou českých manažerek, mezi nimiž se objevila moje dobrá známá a tajná láska z vysokoškolských studií Jana

Aasiya Noreen, známá jako Asia Bibi, je pákistánská křesťanka, která byla pákistánským soudem za údajné rouhání v roce 2010 odsouzena k trestu smrti oběšením. Nejvyšší soud rozsudek na podzim 2018 zrušil a nařídil její propuštění, ale vláda po masových protestech muslimů rozhodla, že zůstane ve vězení. Osvobozující rozsudek potvrdil pákistánský nejvyšší soud na konci ledna roku 2019. V květnu téhož roku potvrdil její právník, že Asia Bibi opustila Pákistán a odcestovala do Kanady, kde už předtím našly azyl její děti.

Tvrdková. Myslel jsem původně, že po hodině půjdu domů (nebylo mi dobře), ale dámy byly skvělé a po dvou a půl hodinách dobré večere a zábavy jsem odcházel domů téměř nerad.

15. 4. 2015

Francouzská exministyne spravedlnosti, nyní kolegyně v EP Rashida Dati (muslimka) a já jsme měli dnes oficiální konzultaci s velvyslankyní Pákistánu v EU, paní Naghmanou A. Hashmi. Cílem schůzky bylo vyslechnutí stanoviska Pákistánu k žádosti šedesáti osmi europoslanců o milost

pro Asiu Bibi, kterou jsme adresovali pákistánskému prezidentovi. Udělení milosti je diplomaticky choulostivá záležitost, dva vysoce postavení pákistánští politikové byli již kvůli snaze o milost Asii Bibi zavražděni. Případ čeká na rozsudek Nejvyššího soudu, po němž může případně být udělena požadovaná milost. Paní velvyslankyně nás informovala, že v minulosti již takový případ nastal a dotčená osoba přesídlila za pomoci úřadů do Kanady. Asia má naději.

20. 4. 2015

Přednáška na univerzitě v Münsteru. Velmi si považovali, že jsem přijal pozvání k přednášce, ostatně kromě českých univerzit jsem jako předseda výboru ještě na žádné univerzitě nemluvil. S překvapením zjišťuji, že místní univerzita (ve městě s 300 000 obyvateli) má 45 000 studentů, sama právnická fakulta 5 000 a patří mezi 43 německými právnickými fakultami do první trojky spolu s Mnichovem a Berlínem. Město bylo za války z 90 % zničeno. Přednášky se účastnil děkan, asi deset profesorů, dost studentů. Robert Bray, šéf sekretariátu JURI, mi napsal 34 stránek anglického textu, z něhož jsem použil jen část. Začal jsem od toho, jak procesy popsané v zakládacích smlouvách probíhají vedle procesů politických, které ve smlouvách nejsou. Dost dotazů od studentů. Kdyby mě přemlouvali, asi bych tady rád učil, je ale evidentní, že dostat se sem i jako student je prestižní záležitost, prý mají přetlak 1:10. Zajímavost: přednášky mohou mít různě přesný začátek. Pokud není řečeno nic jiného, platí režim c. t. (cum tempore – s časem), kdy přednáška začíná v mezích akademické čtvrt hodinky. Pro začátek přesně na čas se požaduje s. t. (sine tempore – bez času). Jsem poctěn, že ačkoliv se pro moji přednášku výslovně s. t. nepožadovalo, všichni včetně děkana tam byli a začalo se na čas.

Po přednášce následovala večere s profesory (zejm. Schulze, Steinmayer), moc milé, navíc začíná šparglová sezóna i zde. Bavili jsme se i o pití piva, v místní restauraci nabízeli plzeňské. Uprostřed večere jsem měl přes telefon vstup do rozhlasu. Ve Středozemním moři umírají

Shadows meeting - schůzka stínových zpravodajů: Každá zpráva v EP má – podobně jako v českém parlamentu – svého zpravodaje. Ty frakce, z nichž nepochází oficiální zpravodaj, ustanovují své stínové zpravodaje, mají v rámci frakce tu konkrétní zprávu na starosti a oficiálnímu zpravodaji jeho práci oponují.

stovky lidí, pašeráci z toho mají kšeft, Evropě to přináší dilema: zachraňovat ty lidi znamená být také součástí obchodního plánu pašeráků. Ty lidi je třeba vracet zpět na africký kontinent, ale živé.

22. 4. 2015

Dva dny tvrdé práce v Bruselu. Ukončili jsme trialog o známkovém balíčku (ochranné známky), zpacifikoval jsem několik koordinátorů JURI tak, aby se v Bruselu mohl konat shadows meeting k reformě soudního dvora atd. atd. Teď večer letím na rozšířené předsednictvo EPP do Milána.

23. 4. 2015

Dnes jsme v Miláně řešili imigraci. Odpoledne prohlídka města na dvě hodiny s průvodcem, který ale měl půl hodiny zpoždění, takže potom následoval intenzivní pochod městem okolo památek, o nichž nám ani neřekl jméno, až do domu, tam po čtvrt hodině krátká prohlídka, které nebylo rozumět, protože vysílačky, které nám dali, nefungovaly a průvodkyně mluvila potichu.

Ale taky negativní zážitek – na slavnostní večeři byl Silvio Berlusconi, jeho strana Forza Italia je bohužel v EPP. Berlusconi si v tuto chvíli odpývá trest za všechno možné formou práce v sociálních službách. Naštěstí jsme přijeli – jak jinak – pozdě, autobusy, které přijely před námi, si s ním podávaly ruku. Tomu jsem unikl. Spousta kolegů z EPP se s ním fotila, stydím se za ně. Ne s každou slavnou osobností musím mít fotku.

28. 4. 2015

Dnes jsem drezíroval lvy. Předsedal jsem schůzi, kde se dohadovali soudci Tribunálu, nižšího unijního soudu, o nesmyslnosti reformy jejich

soudu, kterou navrhl vyšší soud – Soudní dvůr. Předseda Soudního dvora Skouris za žádnou cenu nechtěl, aby soudci Tribunálu byli slyšeni před naším výbo-

Soudní dvůr EU má dvě instance: nižší Tribunál a vyšší Soudní dvůr. Terminologicky nešťastné řešení.

rem (odmítají Skourisovu reformu), ale povedlo se mi to zorganizovat tak, aby k tomu došlo. Jde o to, že ta reforma je do značné části zbytečná a pokud se uskuteční, budeme plýtvat cca 20 miliony eur ročně. Má se zdvojnásobit počet soudců Tribunálu ze stávajících 28 na 56, zatímco

by stačilo posílit Tribunál maximálně o deset. Tribunál potřebuje pomoci, má příliš velký „nápad“ – podává se k němu („napadá mu“) příliš mnoho žalob, vyřízení žaloby trvá průměrně dva roky, velmi výjimečně v komplikovaných případech ale i roky čtyři. V r. 2014 minulý EP odsouhlasil zvýšení počtu soudců Tribunálu o dvanáct, vybraných podle kvality, ale tady se ovšem naráží na egoismus členských států: ze kterých států by těch deset mělo pocházet, když má EU 28 členů? Rada, tj. členské státy, není schopna se dohodnout na kritériích výběru, takže teď chce prostě dalších 28 soudců. 1 soudce = cca 1 mil. eur ročně – se všemi asistenty, servisem atd. S takovým nepotřebným plýtváním nejsem ochoten se smířit, ale řada kolegů si myslí, že to jinak nejde, resp. už jsou tím složitým procesem unaveni. Pikantní na tom všem je, že tuto reformu odmítají i sami soudci Tribunálu, kterým by to teoreticky mělo ulehčit, a to proto, že často je zpoždění zapříčiněno ne přetížením soudců, ale čekáním na překlad dokumentů a vlastního rozsudku (někdy i rok), nedostatkem právních asistentů a jiného personálu. V tomto boji spolupracuji mj. se soudkyní Tribunálu prof. Irenou Pelikánovou, kolegyní z fakulty. Teď je ještě pikantní i to, že její syn Robert je momentálně ministrem spravedlnosti za hnutí ANO a snaží se změnit zatím kladný postoj ČR k této reformě. Najednou cítím, že v čele JURI nejsem zbytečně, Pán Bůh snad ví, proč mě sem poslal.

30. 4. 2015

Končí plenární parlamentní týden, kdy jsem byl „v práci“ dvakrát do 23:00. Mluvil jsem k Marrákešské smlouvě o výjimce z autorského práva ve prospěch zrakově postižených, mluvil jsem ve prospěch propuštění Nadi Savčenko, pro niž jsem se nedávno zapojil do řetězové hlaďovky – přijali jsme rezoluci za její osvobození. Přijali jsme krásnou rezoluci proti pronásledování křesťanů na Středním východě.

Také jsme přijali rezoluci o boji proti alkoholismu. V téže době můj patnáctiletý příbuzný a kmotřenec na studentském majálesu zkoušel, co vydrží ve vztahu k alkoholu. Vypil údajně šest piv (tolik jsem já v životě najednou nevypil), a zatímco jeho strýc a kmotr v EP hlasoval proti alkoholismu, on blbl jako alík. To mi připomíná vtip: Před hospodou se o zábradlí opírá pán a zvrací. Přijde k němu jiný pán, pohlédne na něj a praví: „Máte úplnou pravdu.“